

www.vlaanderenvrijwilligt.be
www.vrijwilligerswerk.be

Nota Ontwerp Decreet Uittreksel Strafregister

Inleidend: Grensoverschrijdend gedrag in Vrijwilligersland

Het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw zet al enkele jaren in op het informeren en sensibiliseren van vrijwilligersorganisaties (vzw's, lokale besturen, feitelijke verenigingen) met betrekking tot het thema grensoverschrijdend gedrag.

We organiseerden studiedagen, documenten, sociale media posts en interviews rondom het thema.

Het is immers niet ondenkbaar dat zich ook tijdens het vrijwilligerswerk feiten kunnen voordoen die als GOG gekwalificeerd kunnen worden. Er zijn ons enkele voorbeelden bekend, maar zoals aangeven in de data die verstrekt worden in de begeleidende nota (VR 2021 1607 DOC.0925/1QUATER), blijft een deel van dit soort feiten taboe, onder de radar, etc...

Via onze helpdesk krijgen we geregeld vragen van organisaties en lokale besturen of, en indien ja, ze een bewijs kunnen opvragen bij hun vrijwilligers, een uittreksel uit het strafregister, als vrijwilligers ingeschakeld worden bij de begeleiding van kinderen en jongeren, en bij uitbreiding bij kwetsbare mensen. De problematiek is ons dus gekend.

De Vlaamse Regering ontwikkelt thans een globale aanpak rondom de thematiek, waarbij één van de punten in de aanpak bestaat uit een verplichting om een uittreksel strafregister op te vragen aan alle nieuwe, meerderjarige medewerkers, inclusief vrijwilligers die in contact komen met minderjarige kinderen en jongeren.

Aan het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw wordt, via onze rol binnen het HOV, expliciet gevraagd een advies te verstrekken. In de onderliggende nota geven we ons standpunt hieromtrent, en formuleren we ons advies.

Advies Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk met betrekking tot het verplichten van het opvragen van een uittreksel van het strafregister 569-2 opvragen aan vrijwilligers

Er kan gesteld worden dat er thans al een aantal organisaties, vooral sterker gestructureerde en lokale besturen (speelpleinwerking, huiswerkbegeleiding,...), nu al een uittreksel opvragen alvorens de vrijwilliger van start kan gaan. Welke impact dit heeft op het al dan niet instappen van kandidaat-vrijwilligers tot de activiteit is ons niet bekend.

Uit de informatie die we hieromtrent opvangen stellen we volgende reacties vast (hoewel er geen gestructureerde data beschikbaar zijn)

- de vraag schrikt potentiële vrijwilligers af, waardoor ze zich niet engageren in de organisatie, zich elders engageren of nooit meer overwegen te vrijwilligen; vanzelfsprekend is dat geen schuldbekentenis, een pogen verbergen van feiten, maar vaak een principiële kwestie (ik wil me onbezoldigd inzetten en nu moet ik bewijsstukken voorleggen dat ik dat wel goed zal doen...)
- de vraag levert een zekerheid/geruststelling op bij kandidaat-vrijwilligers: ze voelen dat de organisatie de inzet van vrijwilligers ernstig wil opnemen en ze beschouwen de afhandeling van dit soort formaliteit als een teken van degelijkheid: zij zien hierin dus geen bezwaar.

1. Consequent zijn

Het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw adviseert niet per definitie dergelijke bewijsstukken op te vragen voorafgaandelijk aan het vrijwilligerswerk, en dit omwille van verschillende redenen:

- dergelijk attest is steeds een momentopname, wie feiten pleegde maar onder de radar bleef, geen veroordeling opliep,... zal een blanco attest kunnen afleveren;
- indien een attest opgevraagd wordt, zou dit consequent aan elke vrijwilliger gevraagd moeten worden:
 - het voorliggend Decreet stelt dat enkel de nieuwe medewerkers (en vrijwilligers) aan deze vereiste zouden moeten voldoen, wat volgens ons niet correct is (gelijke behandeling van elke vrijwilliger wordt niet gegarandeerd) en niet aan de reeds actieve vrijwilligers (terwijl inzichten over GOG toch vaak spreken over het feit dat men vertrouwensrelaties opwekt met potentiële slachtoffers alvorens 'toe te slaan');
 - het Decreet geeft geen duidelijkheid over wie de zogenaamde nieuwe medewerker is, is een vrijwilliger die zich jaarlijks engageert voor bv. een jeugdwerking een nieuwe medewerker of wordt deze persoon eens hij/zij een attest voorlegde niet langer gezien als een nieuwe medewerker?
 - wat met occasionele vrijwilligers? Spontane vrijwilligers die on the spot een handje meehelpen? Het is wellicht in veel gevallen niet realistisch om bij deze vrijwilligers een uittreksel op te vragen

Met andere woorden, een probleem inzake GOG pogen oplossen via het opvragen van attesten, biedt geen soelaas. Integendeel, het zal een vals gevoel van veiligheid creëren.

Het feit dat er geen waterdicht systeem kan worden opgezet, noopte de (federale) wetgever destijds (bij de ontwikkeling van de Vrijwilligerswet) af te stappen van een schriftelijke informatieplicht: er zijn niet enkel praktische bezwaren, er resten knelpunten op het gebied van controle en eventuele sanctionering.

2. Administratieve overlast

Organisaties, of dit nu lokale besturen zijn, organisaties of feitelijke verenigingen opleggen formaliteiten op te vragen aan vrijwilligers voorafgaandelijk aan hun inschakeling, leidt tot administratieve overlast en klaart een aantal problemen niet op:

- Wie is gemachtigd om deze attesten op te vragen? Elke medewerker? De vrijwilligersverantwoordelijke? Kunnen deze mensen zonder meer deze controlefunctie vervullen? Welke gevolgen heeft het voor de organisatie als er hier een slordigheid gebeurde of toch een vrijwilliger zonder blanco uittreksel uit het strafregister door de mazen van het net glipte? Wat met de regels inzake GDPR? Wat bij twijfel?
- Een attest mag enkel ter inzage zijn, op welke manier dient men te bewijzen dat de controle effectief uitgevoerd werd?
- Wat met feitelijke verenigingen of lokale afdelingen van grotere structuren: wie kan daar een formele bevoegdheid hebben om dergelijke attesten te bekijken, te beoordelen? Opvragen van dergelijke attesten zorgt voor een extra

verantwoordelijkheid en workload bij organisaties, die altijd, en nu in het bijzonder in functie van covid-19 bijzonder hard getroffen werden door restricties, plannen en organiseren van activiteiten. Het een extra taak opleggen verhoogt niet enkel de regulitis, het druist eveneens in tegen de intentie van de Vlaamse Regering een vrijwilligersvriendelijk klimaat te ontwikkelen.

- Wat zijn mogelijke (al dan niet juridische) consequenties moest er toch een feit gepleegd worden, ondanks het feit dat van iedereen attesten werden opgevraagd?

3. Vrijwilligers zijn geen werknemers

Het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen wenst werknemers en vrijwilligers op eenzelfde wijze te benaderen, maar dit is fundamenteel onjuist, gezien de fundamentele verschillen tussen werknemers en vrijwilligers.

De Vrijwilligerswet is ontegensprekelijk duidelijk een bijzondere regeling, vermits ze ingrijpt op de vrije tijd van mensen, en zich duidelijk afspeelt in het privéleven van een individu ('vrijwilligerswerk is een activiteit die zich afspeelt in het privéleven van het individu'). Vanuit deze optiek alleen al dient en kan vrijwilligerswerk essentieel onderscheiden te worden van arbeid en arbeidsovereenkomsten.

Er zijn voldoende bronnen die deze stelling volgen, en het onderscheid wordt zelfs expliciet gemaakt in adviezen van bv. de NAR. De regelgeving dient dus in deze logica opgebouwd te blijven. Men kan zich daarom de vraag stellen of het toepassingsgebied van het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen per definitie ook toegepast moet worden op vrijwilligers.

Vanuit het werkveld zien we een tendens om vrijwilligerswerk te benaderen als een vorm van tewerkstelling, wat niet correct is, en duidelijk tot uiting komt in de definitie zoals geformuleerd in artikel 3 van de Vrijwilligerswet die stipuleert dat

<p>Art. 3. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :</p> <p>1° vrijwilligerswerk : elke activiteit :</p> <p>a) die onbezoldigd en onverplicht wordt verricht;</p> <p>b) die verricht wordt ten behoeve van één of meer personen, andere dan degene die de activiteit verricht, van een groep of organisatie of van de samenleving als geheel;</p> <p>c) die ingericht wordt door een organisatie anders dan het familie- of privé-verband van degene die de activiteit verricht;</p> <p>d) en die niet door dezelfde persoon en voor dezelfde organisatie wordt verricht in het kader van een arbeidsovereenkomst, een dienstencontract [1] of een aanstelling als statutair personeelslid [1];</p> <p>2° vrijwilliger : elke natuurlijke persoon die een in 1° bedoelde activiteit verricht [1] met inbegrip van de personen belast met een mandaat of die lid zijn van een bestuursorgaan van een organisatie bedoeld in 3° [1];</p> <p>3° organisatie : elke feitelijke vereniging of private of publieke rechtspersoon zonder winstoogmerk die werkt met vrijwilligers (, waarbij onder feitelijke vereniging wordt verstaan elke vereniging zonder rechtspersoonlijkheid van twee of meer personen die in onderling overleg een activiteit organiseren met het oog op de verwezenlijking van een onbaatzuchtige doelstelling, met uitsluiting van enige winstverdeling onder haar leden en bestuurders, en die een rechtstreekse controle uitoefenen op de werking van de vereniging); <W 2006-07-19/39, art. 2, 1°, 004 ; Inwerkingtreding : 01-08-2006></p> <p>4° (...) <W 2006-07-19/39, art. 2, 2° , 004 ; Inwerkingtreding : 01-08-2006></p>		
--	--	--

Het gaat om onbezoldigde inzet, gebaseerd op de individuele wilsautonomie: iemand kiest of hij/zij zich engageert, hoe en waar. Als de vrijwilliger geen activiteit opneemt, die afbakt, of de activiteit staakt, staat daar, in tegenstelling tot bij werknemers gebonden aan een arbeidsovereenkomst, geen sanctie tegenover. Vrijwilligers genieten bovendien minder bescherming dan werknemers: bij het eindigen van de samenwerking, er is geen wettelijke verzekeringsplicht inzake (arbeids)ongevallen, er is geen wettelijk recht op terugbetaling van de kosten woon en- wegverkeer, etc....

Een vrijwilliger is geen werknemer en kan er niet mee vergeleken worden.

Het is bovendien cruciaal dat deze eigenheid, specifieke dynamiek en bijzonder aard van het vrijwilligerswerk, bewaakt en gerespecteerd wordt.

In tegenstelling tot werknemers, is er geen concreet of sterk uitgebouwd beschermingssysteem opgezet om de rechten van de vrijwilligers te vrijwaren: ze kunnen bij onheuse behandeling, of in dit geval bij verkeerde interpretatie van documenten die ze overhandigen, niet terecht bij een vertrouwenspersoon, een externe preventieadviseur of wat dan ook. Hoewel de Vrijwilligerswet officieel betiteld is als de Wet betreffende de rechten van de vrijwilliger, haalt, in tegenstelling tot wat de titel doet vermoeden, de vrijwilliger er amper rechten uit: een recht op (basis)info en een recht op verzekerd te zijn (niet altijd) voor wat betreft de burgerlijke aansprakelijkheid. Essentiële bescherming van de rechten van de vrijwilliger als persoon, zijn niet te vinden in de Vrijwilligerswet.

Dat het Decreet toegepast moet worden op zowel betaalde als onbetaalde medewerkers, lijkt ons ongegrond. Beide groepen hebben wezenlijk onderscheiden kenmerken, andere rechten en plichten, etc... Het feit dat artikel 9 van de Vrijwilligerswet onder de titel Arbeidsrecht geen specifieke bepalingen omvat, behalve het expliciet onttrekken van (buitenlandse) werknemers aan de regeling betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, wat hen de kans biedt toch te vrijwilligen, onderlijnt dit wezenlijke verschil. Deze bepaling onttrekt vrijwilligers immers expliciet aan een regeling voor (betaalde) medewerkers.

Hoewel in de adviezen en opmerkingen o.a. van de inspectie van Financiën gesteld wordt dat professionele medewerkers en vrijwilligers gelijkgeschakeld dienen te worden, zijn we het hiermee niet eens: een betaalde medewerker vervult in essentie een andere rol dan een vrijwilliger, wat het onderscheid tussen medewerkers kan rechtvaardigen.

Het gegeven dat vrijwilligers geen formele kanalen hebben om onheuse bejegening aan te kaarten, ze hun rechten niet kunnen uitputten, lijkt het ons niet correct ook een Uittreksel uit het strafregister aan hen te vragen, opgelegd door de overheid.

De regeling van het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen aan vrijwilligers, kan een negatieve impact hebben, het kader waarbinnen vrijwilligers actief zijn complexer en onduidelijker maken. En de rechtszekerheid van vrijwilligers (verder) ondermijnen.

We zijn dan ook geen voorstander om via Decretale weg opnieuw uitzonderingen te integreren in de regelgeving, die onzekerheid en discriminatie op het terrein vergroten.

4. Bijkomende drempels voor specifieke soorten vrijwilligerswerk

Het mogelijk introduceren van een vereiste tot opvragen van Uittreksels uit het Strafregister aan bepaalde categorieën vrijwilligersorganisaties, met name voor die organisaties die zich richten op kinderen en jongeren, is een drastische ingreep.

Het biedt bovendien geen algemene bescherming, kwetsbare groepen volwassenen lopen mogelijk ook risico's: aan dit probleem gaat het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen voorbij.

De overheid installeert hiermee een onderscheid tussen sectoren en subsectoren, en creëert dus extra drempels voor bepaalde soorten vrijwilligerswerk, waardoor

bepaalde activiteiten en (sub)sectoren minder aantrekkelijk worden om te vrijwilligen dan andere.

Het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw is en blijft een pleitbezorger van eenduidige regelgeving en wetgeving, die aan alle vrijwilligers, ongeacht de activiteit of de soort organisatie waarbinnen men zich engageert, dezelfde behandeling garandeert. Dit principe wordt, zoals met alle andere uitzonderingen (creatie van aparte categorieën vrijwilligers, afwijkingen op kostenvergoedingen,...) uitgehold.

Dat dit een negatieve impact heeft op het vrijwilligerswerk en contradictorisch is met de uitgangsprincipes van het Vlaams Gecoördineerd Vrijwilligersbeleid, staat buiten kijf.

5. Bijkomende drempel voor toegang tot het vrijwilligerswerk

Het spreekt voor zich dat er wel een ernstige drempel wordt opgeworpen in het vrijwilligerswerk, wat niet strookt met het principe dat er een ruime toegankelijkheid moet zijn en de formaliteiten zoveel mogelijk beperkt dienen te worden. Het risico bestaat dat meer kwetsbare personen het vrijwilligerswerk (nog) meer zullen vermijden.

Het valt bovendien niet te bewijzen dat het opvragen van het betreffende uittreksel meer feiten aan het licht zou brengen: uit recente cijfers blijkt dat ongeveer 4 % van gepleegde feiten aan de oppervlakte komen.

6. Onderscheid tussen vrijwilligers met of zonder overeenkomst?

Het Decreet legt het toepassingsgebied vast voor betaalde medewerkers en onbetaalde medewerkers. Zoals hoger aangegeven is het gelijkschakelen van betaalde medewerkers, die professioneel actief zijn en door een arbeidscontract gebonden met vrijwilligers die niet door een overeenkomst gebonden worden en waarbij de aard van samenwerking en verbondenheid met de organisatie per definitie verschillend is, niet wenselijk.

De vraag stelt zich of dit kan worden opgelost met een onderscheid te maken tussen vrijwilligers met of zonder overeenkomst, maar in feite gaat dit om het uitwerken in Vlaamse regelgeving van een fictie, die voor rechtsonzekerheid zal leiden.

De Vrijwilligerswet wilden aanvankelijk een schriftelijke overeenkomst tussen organisatie en vrijwilliger installeren (cf. parlementaire besprekingen i.k.v. de ontwikkeling van de Vrijwilligerswet), waarvan afgestapt werd omwille van verschillende redenen:

- het essentiële verschil tussen vrijwilligers en betaalde medewerkers
- de (terechte) weerstand vanuit het hele werkveld, waardoor de wetgever uiteindelijk koos voor het concept Informatieplicht (artikel 4 van de Vrijwilligerswet)
 - de informatieplicht kan schriftelijk worden voldaan, mondeling, individueel of collectief
 - de eventuele informatienota is een unilateraal document, uitgaande van de organisatie ten opzichte van de vrijwilliger, geen wederzijds document, geen resultante van onderhandeling tussen contracterende partijen
- de drempels om te vrijwilligen zo laag mogelijk te houden
- rekening te houden met het fundamenteel tussen een arbeidsovereenkomst (resultaatsverbintenis) en een 'vrijwilligersovereenkomst' (inspanningsverbintenis)

Hoewel het niet correct is om zomaar te stellen dat vrijwilligerswerk vrijblijvend is, wat niet klopt, is het een brug te ver om vrijwilligers gelijk te stellen met betaald personeel, hen te binden aan een overeenkomst, die in essentie eenzijdig is.

Op dit ogenblik zijn er organisaties die reeds werken met zogenaamde vrijwilligersovereenkomsten; dat is een keuze van de betreffende organisaties. Meestal gaat het om grote, sterk gestructureerde organisaties en lokale besturen die de capaciteit hebben om administratieve formaliteiten te vervullen.

De aard van deze vrijwilligersovereenkomsten is en blijft echter essentieel anders dan die van een arbeidsovereenkomst, net omdat er geen arbeidsrelatie ontstaat in de zin van de arbeidswetgeving.

Het Vlaams Decreet met betrekking tot het autonoom vrijwilligerswerk legt, in tegenstelling tot de Vrijwilligerswet, wel een schriftelijke overeenkomst op, die wordt ondertekend door beide partijen. Deze vereiste is ingegeven vanuit kwaliteitseisen en vooral ook vanuit controle door de Vlaamse overheid ten aanzien van de erkende organisaties. Organisaties die erkend worden onder het Decreet betreffende het autonome vrijwilligerswerk, krijgen immers een subsidie om bepaalde kwalitatieve eisen, opgelegd door de overheid na te leven (ruimere verzekeringsplicht, vorming, onthaal,...)

Hoewel de bepalingen voor de informatieplicht en bijhorende (schriftelijke) overeenkomst door de overheid verder gaan dan de basiselementen om aan de informatieplicht van de vrijwilligerswet te voldoen krijgt de vrijwilliger geen specifieke bescherming, recht op verdediging, etc...

Het Decreet (autonoom vrijwilligerswerk) catalogeert deze vereiste trouwens als 'afsprakennota' en geeft de nota geen statuut van overeenkomst en is van toepassing op het vrijwilligerswerk in het domein Welzijn Gezondheid en Gezin. Het gaat om om en bij de 200 organisaties, die niet allemaal actief zijn met een doelgroep kinderen en jongeren...

Dit zou impliceren dat de draagwijdte van het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen, opgelegd wordt aan organisaties die in feite niet door het decreet (autonoom vrijwilligerswerk) gevisieerd worden.

Er kan geen onderscheid gemaakt worden in het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen, tussen organisaties met of zonder overeenkomst. De realiteit is dat er niet met overeenkomsten gewerkt wordt in het vrijwilligerswerk, hoogstens met afsprakennota's.

Zoals eerder aangehaald is het ontwikkelen van een fictieve constructie van vrijwilligers met of zonder overeenkomst geen onderbouwd concept. In tegendeel, de organisatie (behalve de schare organisaties die onder het Decreet Vrijwilligerswerk in de autonome organisaties, maar zich niet allen richten op kinderen en jongeren...) vallen, zou dan kunnen opteren te verzaken aan schriftelijke overeenkomsten, waardoor het beoogde effect van het nieuwe Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen, in feite zonder voorwerp blijft en dode letter blijft.

We pleiten er dan ook voor om het vrijwilligerswerk van het toepassingsgebied uit te sluiten, om de onzekerheid, verwarring, interpretatiemoeilijkheden op het terrein uit te sluiten.

7. Bijkomende onduidelijkheden

- het concept overeenkomst

We gaven reeds aan dat vrijwilligerswerk met of zonder overeenkomst in feite niet bestaat. Men zou ervan kunnen uitgaan dat er een vorm van verbintenis ontstaat van zodra er een samenwerking wordt opgezet tussen een organisatie en een vrijwilliger. Men maakt afspraken, die al dan niet op papier worden gezet.

Het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen, spreekt over 'overeenkomst' zonder te stipuleren over welke soort overeenkomst dit zou kunnen gaan. Ook de mondelinge overeenkomsten? Dan vallen alle vrijwilligersorganisaties onder de verplichtingen van het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen.

Introduceert men het concept van het vrijwilligerswerk met overeenkomst, terwijl er geen enkele wettelijke bepaling bestaat die de mogelijkheid geeft om het sluiten van een overeenkomst op te leggen, dan zou elke organisatie ervoor kunnen opteren geen (schriftelijke) overeenkomsten meer op te stellen: dat zou een sterk negatieve impact hebben. Geen enkele vorm van vrijwilligerswerk is dan nog onderwerp van het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen.

- de term regelmatige inzet

In het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen staat dat de verplichting geldt voor wie op regelmatige basis in contact komt met kinderen en jongeren, een Uittreksel zou moeten kunnen voorleggen. De vraag stelt zich wat het begrip 'regelmatig' betekent: dagelijks? Wekelijks? Maandelijks?

Indien het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen consequent wil zijn, heeft dit onderscheid geen betekenis. Men lokt er enkel meer interpretatiemoeilijkheden mee uit.

- controle/sanctie

Het is onduidelijk wat mogelijke sanctiemechanismen zijn als organisaties geen gevolg geven aan wat het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen oplegt.

- tijdelijke initiatieven

Er zijn steeds meer losse initiatieven, projecten, wijkinitiatieven, etc... die vanzelfsprekend ook met vrijwilligers werken. Gezien het vaak tijdelijke of ad hoc karakter hiervan, is het niet wenselijk te veel administratieve overlast op te leggen.

Tot slot

Het mag duidelijk zijn dat het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk vzw geen voorstander is om de toepassing van het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen op te leggen aan vrijwilligers die zich inzetten in organisaties, ongeacht de organisatievorm of de sector waarbinnen het vrijwilligerswerk zich afspeelt.

Het vrijwilligerswerk moet een eigen dynamiek kunnen behouden, met respect voor zowel de bepalingen uit de Vrijwilligerswet als de basisprincipes van de Vlaamse Regering inzake het Vlaams Gecoördineerd Vrijwilligersbeleid.

Een onderscheid maken tussen vrijwilligers met of zonder overeenkomst lijkt ons gedoemd bij voorbaat te mislukken. Er is geen rechtvaardiging om hier een verschil te creëren, en bij uitbreiding pleiten we ervoor geen bijkomende restricties tot het vrijwilligerswerk op te leggen. We suggereren dus dat vrijwilligers uit het toepassingsgebied te halen van het Decreet houdende de verplichting voor bepaalde organisaties om een uittreksel uit het strafregister op te vragen.

We herhalen, tenslotte dat het feit dat de Vlaamse Regering inzet op het aanpakken van ongewenst overschrijdend gedrag, zeker toe te juichen is. We zijn er eveneens van overtuigd dat de vrijwilligersorganisaties hierin een bijdrage toe kunnen leveren maar die situeert zich ons inziens op het terrein van sensibilisering, het verder inzetten op een laagdrempelig meldpunt, ondersteuning en vorming van organisaties om een preventiebeleid op te zetten, etc.